

ikke nogen Mening i at unddrage Arbejdernes og Tjenestemændenes Børn de Muligheder, den aabner.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Nielsen sagde, at en Jernbanemand jo ganske vist skulde have Realeksamen, men det ærede Medlem mente aabenbart, at saa var Jernbanemandens Uddannelse færdig med det samme. Det er den imidlertid ikke, saa begynder den først; han skal ligesom Læreren, naar denne kommer ind paa Seminariet, lære videre. Men Læreren skal dog vel ikke have ringere Almendannelse end en Jernbanemand. Hvorfor skulde Læreren ikke have lige saa stor Almendannelse som en Jernbaneassistent? Det vilde der efter min Mening ikke være Spor af Mening i. Skønt der vel nu skal være en Sammensmeltning mellem det ærede Medlem Hr. Valdemar Nielsen, det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen og alle de andre Medlemmer fra Venstres Side, der har talt, behøvede man dog ikke i den Grad at gaa fra, hvad der ellers har været god Latin i radikale Kredse og Venstrekredse tidligere, nemlig at der skulde kræves en effektiv Optagelsesprøve til Seminariet.

Det ærede Medlem Hr. Klaus Berntsen var den mærkeligste Taler med sine Angreb paa denne Optagelsesprøve, for han sagde, at Sprog burde der ikke kræves eller da kun kræves for Købstadlæreres Vedkommende, ikke paa nogen Maade for Landsbylæreres. De sidste skulde ikke behøve at lære Sprog. Jeg forstaar ikke, hvor det ærede Medlem vil hen med det. Mener det ærede Medlem, at man paa Seminariet skal opdrage to Slags Lærere? Det ærede Medlem havde kort forinden talt om, at det var en Velsignelse for os, at vi kunde faa Gaardmandssønner til Lærere. Maa jeg spørge: Kan vi ikke faa den Velsignelse ind i vore Byer? Hvorfor skal vi ikke have Adgang til den store Velsignelse at faa Gaardmandssønner til Lærere? De vil jo ikke kunne blive Lærere i Byerne, naar de ikke kan Sprog, for i Byerne kræver vi, at Læreren kan Sprog. Det forekommer mig, at det ærede Medlem her vilde afskære os fra at faa de fortræffelige Lærere, som han talte om, at der var kommet til Skolen fra Gaardmandsklassen. Vi er ikke altid saa glade ved dem, naar de kommer til Byen, men vi kan paa den anden Side ogsaa godt konfirmere dem, naar de kommer, saa de maa gerne komme, og jeg synes ikke, man paa Forhaand skal afskære dem fra at komme.

Rent bortset fra det upraktiske i at uddanne to Slags Lærere, een Slags til Lan-

det og een Slags til Byerne, forekommer det mig, at de Lærere, der faar denne secunda Uddannelse, vil blive meget daarligt stillede, for de kan ikke søge Embeder ret mange Steder, ikke i Byerne og ikke i Grænseegnene, hvor det nationalt set var vigtigt at faa dem, for de maa vel ogsaa være meget nationale, disse Gaardmandssønner. Det forekommer mig derfor, at det er et meget upraktisk Forslag, det ærede Medlem der kom med ved Siden af hans i øvrigt udmærkede Bemærkninger om Skolevæsenet. Jeg mener altsaa, at vi bør have en fyldigere Læreuddannelse og en mere praktisk Uddannelse.

Naar det ærede Medlem Hr. Valdemar Nielsen sagde, at han ikke kunde forstaa, hvad Meningen var med Idræt paa Seminariet, forbavsende det mig i højeste Grad. Jeg vil snarere sige, at et Seminarium, hvor der ikke var Idræt, vilde i vore Dage være et umuligt Fænomen. Den Undervisning, der skal gives paa Seminarier og i Fremtidens Skole, maa være en praktisk Undervisning, som tager saa meget Sigte paa praktisk Arbejde som muligt i Skole og Seminarium, saaledes at Undervisningen i størst mulig Grad knyttes til det praktiske Liv og til Haandens Virksomhed. Det har vi haft alt for lidt af i Skolen, og vi har derfor haft for lidt Liv i Skolen og for lidt Interesse hos Eleverne for den Undervisning, der bødes dem. Hvis man vil gavne Ungdommen og komme bort fra den Dansedille og de i mange Henseender uheldige Fornøjelser, Ungdommen er kommet ind paa, skal den have Sport og Sport og atter Sport. Det er det eneste, der faktisk kan frelse den. Derfor vil jeg lægge et rigtig godt Ord ind for, at vi maa faa megen Idræt baade paa vore Seminarier og i vore Skoler i Fremtiden. — Jeg skal dermed anbefale Lovforslaget til størst mulig Velvillie.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

A. M. Hansen: Det ærede Medlem Hr. Sundbo, som i sin Tale var ikke saa lidt mere bitter, end han plejer at være, sagde, at man fra radikal Side er imod en virkelig grundig Forbedring af Seminarieundervisningen. Det er en Paastand, en Paastand, som man kan vente sig af det ærede Medlem baade ved Dag og ved Aften, men en Paastand uden Skygge af Bevis. Det ærede Medlem vil ikke kunne føre Bevis for, at jeg har sat mig imod